

Ett helgon för vår tid

Utdrag ur en artikel av Imelda Wallace som publicerats i tidningen "The Guardian" (Nigeria). "Mina föräldrar lärde känna den helige Josemaría i London 1962, berättar hon, och det blev början till en stor vänskap."

2003-08-14

Det enda hoppet hos människor som inte tror på ett evigt liv består i att leva så länge som möjligt för att utnyttja tiden till att njuta av övergående nöjen. Men till sist

avslutar de sina dagar på samma sätt som föraren som njuter av att sitta bakom ratten men som kör sin bil helt utan något mål. När till slut bilen stannar – då är det också slut med hans nöje. Vi kan också göra jämförelsen med en golfboll. Den lyftes upp i luften gång på gång i sitt liv, men till sist slutar den i ett litet hål i marken. Sedan är det slut med leken.

Kärleken till de materiella njutningarna – de som vi kan uppleva här och nu – har nått sin kulmen i vår tids konsumtionssamhälle. I det samhället slutar nöjet när det som föranlett det tar slut eller vi tröttnar på det. En del vuxna uppför sig som barn som gråter när deras underhållning är slut. Skillnaden är att de små barnen ännu inte fått någon uppfostran och därför kan man inte förebrå dem deras uppförande, på samma sätt som vi

inte heller kan förebrå djuren, som utifrån vårt mänskliga synsätt uppför sig på ett egoistiskt sätt.

Enligt en gammal kristen tradition, så är det dagen då ett helgon dör som anses som hans "dies natalis" ("födelsedag"). Den helige Josemaría föddes den 9 januari 1902, men hans "dies natalis" firas den 26 juni 1975. Hans kanoniseringsceremoni ägde rum den 6 oktober 2002 på Petersplatsen i Rom.

Hundratusentals människor från hela världen kom dit, de som lockats av det budskap som denne präst spred alltifrån sitt grundande av Opus Dei den 2 oktober 1928.

Så som den helige Josemaría sade i en predikan som han höll den 8 oktober 1967: "Ni bör däremot förstå nu med en ny klarhet att Gud kallar er att tjäna Honom i och utifrån det mänskliga livets civila, materiella, timliga sysslor: på ett laboratorium, i

ett sjukhus operationssal, på
förläggningen, i
universitetskatedern, i fabriken, i
verkstaden, på fältet, i hemmet och i
hela det enorma panoramat av
arbetslivet, väntar Gud på oss varje
dag. Var så säkra: det finns ett heligt,
gudomligt något gömt i de mest
vardagliga situationerna, och det
tillkommer var och en av er att
upptäcka det.” Han spred sitt
budskap med den snabbhet som
behövs i denna värld som för varje
dag blir allt mer materialistisk, där vi
finner män och kvinnor som lever ett
dubbelliv: ”På ena sidan, ett inre liv,
ett liv tillsammans med Gud, och på
den andra, ett helt annat liv,
frånskild från det första, ett familje-
yrkes- och samhällsliv fullt av små
jordiska verkligheter.”

”Antingen lär vi oss att hitta Herren i
vårt vanliga liv, eller så hittar vi
Honom aldrig”, sade den helige
Josemaría. ”Därför kan jag säga er att

vår tid behöver återge till materian och till de skenbart mest banala situationerna deras ädla och ursprungliga betydelse, använda dem för att tjäna Guds rikes sak, förändliga dem och på så sätt göra dem till ett medel och tillfälle till vårt ständiga möte med Jesus Kristus.”

Mina föräldrar lärde känna den helige Josemaría i London år 1962 och det blev början till en lång vänskap. Trots att han hade så många sysslor och åtaganden som andlig fader till tusentals söner och döttrar utspridda över de fem kontinenterna, gav han sig alltid tid att svara på våra brev med en julkhälsning. Han delgav oss sina glädjeämnen och även sina bekymmer, vilka han överkom med hjälp av bön, sympati och kärlek, och med hjälp av sin smittsamma glädje. De kommer alltid att minnas en resa de gjorde i Italien. I en liten by

utanför Rom råkade de träffa på den helige Josemaría.

Min far stannade bilen för att hälsa på honom och prästen inbjöd dem genast till sitt hem. Sådan var den helige Josemaría. Han var den förste att praktisera det som han lärde ut. De som var i hans närmaste omgivning uppfylldes av en stark önskan att ge åt andra av sin frid och glädje och att närma själar till Gud. ”Jag försäkrar er, mina barn, – sade han den 8 oktober 1967 – att när en kristen utför den mest obetydliga dagliga gärningen med kärlek, så flödar den över av Guds storhet. Av denna anledning har jag upprepade gånger bankat in att den kristna kallelsen består i att göra episk dikt av vardagsprosan. Himlen och jorden verkar förenas vid horisonten, mina barn. Men inte så: det är i era hjärtan, där de verkligen förenas, när ni på ett heligt sätt lever ert vanliga liv...”

Så som Johannes Paulus II sade under den helige Josemarías helgonförklaring: ”Må den helige Josemarías exempel och förkunnelse sporra oss, så att också vi, när vår jordiska vandring tar slut, får ta del av himmelens lyckliga arv.” I honom har vi en man som utnyttjade sitt liv på jorden till det yttersta och som under de åren uppmuntrade tusentals män och kvinnor av alla åldrar, raser, trosriktningar och mänskliga villkor att helga sig mitt i världen. Detta är utan tvekan ett helgon för vår tid.

The Guardian (Nigeria)

---

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/ett-helgon-for-var-tid/> (2025-04-08)